

NÁSILNĚ ZAVŘENÉ HOSPODY = NEZÁKONNÝ ZÁSAH DO PRÁVA NA SOUKROMÝ ŽIVOT = TRESTNÝ ČIN

- CZ24 News | 20. ledna 2021

ČESKO: Hospody a kavárny byly odedávna místem, kde se setkávala inteligence a kde se kuly protistátní pikle. Právě v pohostinských zařízeních se zrodilo národní obrození, v kavárnách jste mohli potkat Kafku, mnohé z myšlenek demokratické republiky vzniklo nad dobrým pivem či voňavou kávou. Za komunistů strávili v hospodách mnoho hodin disidenti. To, že si dnes někteří spoluobčané a dokonce politikové myslí, že hospody jsou jen sprosté nalévárny, svědčí jen o stavu jejich mysli. Není to žádná obecná pravda a lahváč vypitý doma na sedačce u televize rozhodně není schopen nahradit potravu ducha, kterou dostanete jen v debatách s inteligentními lidmi, které potkáte právě na dobře vychlazenou dvanáctkou.

V [komentáři](#) k Listině základních práv a svobod (článek zaručující nám právo na rodinný a soukromý život) se uvádí: „*Funkcí práva na respekt k soukromému životu je zajistit prostor pro rozvoj a realizaci individuální autonomní osobnosti, tj. zajistit prostor její svobody. Toto právo zahrnuje garanci sebeurčení ve smyslu zásadního rozhodování o sobě samém, včetně rozhodování o uspořádání vlastního života, což můžeme označit jako aktivní seberealizační komponent osobního sebeurčení. Za pasivní oblast soukromého života můžeme označit tu osobností sféru, která je imanentní samotnému lidství, jako je především lidská důstojnost, ale patří sem i osobní čest, dobré jméno a také vnitřní potřeba sociálního kontaktu a sociálního začlenění. Soukromý život tak obsáhne nejen internum, nýbrž i externum, které se vztahuje k obchodním, pracovním nebo i sociálním aktivitám (viz i shora zmíněný náleze I. ÚS 22/10 a v něm uvedená judikatura ESLP). Naznačené dělení jen dokládá mnohovrstevnatost soukromého života, který prostě nelze obsáhnout jednoduchou definicí, podobně jako nelze jednoduše definovat samotné lidství v jeho celistvosti nebo autonomii či svobodu jednotlivých osob.*“

V onom nálezu Ústavního soudu I. ÚS 22/10 se píše: „*Jak uvedl Ústavní soud ve svém nálezu [sp. zn.](#)*

[II. ÚS 2048/09](#) ze dne 2. 11. 2009 (N 232/55 SbNU 181): „Zcela zvláštní respekt a ochranu požívá v liberálních demokratických státech základní právo na nerušený soukromý život osoby (čl. 10 odst. 2 Listiny). **Právo na nedotknutelnou soukromou sféru je úhelným kamenem liberální tradice, na které stojí základy moderní politiky i moderního práva a která rovněž stála u zrodu moderních idejí základních práv a svobod.**... Zajištění autonomní sféry jednotlivce je nejspolehlivější zárukou individuální nezávislosti a lidské svobody. Pod ochranu práva na nerušený soukromý život spadá též ochrana psychického zdraví, psychické integrity a psychické stability jednotlivce (srov. Hubálková, E.: Evropská úmluva o lidských právech a Česká republika. Praha: Linde, 2003, str. 202). **Základní právo na nerušený soukromý život jako subjektivní veřejné právo pak ve shodě s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva taktéž chrání právo jedince na identitu a osobní rozvoj, právo na založení a rozvoj mezilidských vztahů** (viz rozsudek Friedl vs. Rakousko ze dne 31. 1. 1995, podrobněji Buxton, R.: *Private Life and the English Judges*, *Oxford Journal of Legal Studies*, roč. 29, č. 1, str. 413 a násl.). V rozsudku ze dne 16. 12. 1992 ve věci Niemietz vs. Německo uvedl Evropský soud pro lidská práva: „... it would be too restrictive to limit the notion [of private life] to an ‚inner circle‘ in which the individual may live his own personal life as he choose and to exclude therefrom entirely the outside world not encompassed within that circle. Respect for private life must also comprise to a certain degree the right to establish and develop relationships with other human beings.“. Právo na soukromí tak nutně musí zahrnovat i právo na vytváření vztahů s ostatními lidmi a vnějším světem (Kilkelly, U.: *The right to respect for private and family life. Human rights handbooks*, No. 1. Strasbourg: Council of Europe, 2003, str. 11).“

Já a David jsme vždycky chodili rádi do kaváren. Strávili jsme mnoho příjemných dopolední a večerů v hodinových debatách o stavu světa, vesmíru a vůbec. Právě v hospodě vznikl nápad na to, že se budeme věnovat smlouvám obcí s investory a územnímu plánování, v hospodě jsme řešili politický islám, v kavárnách jsme se bavili o nouzovém stavu, když bylo možno do kaváren chodit. Nepovažujeme a nikdy jsme nepovažovali chození do hospody za prosté opíjení se.

[Ústavní stížnost najdete zde](#). Protože se k nám Ústavní soud zachoval v pravdě hanebně a podal na nás stížnost k Advokátní komoře za to, že si dovolujeme se na něj obracet s žádostí o ochranu lidských práv, a jednak že si dovolujeme jeho práci (no, práci) kritizovat, navrhli jsme, aby byli všichni soudci vyloučeni pro podjatost. Jsme vážně zvědaví, jak se s tím hodlají poprat.

Jsme vděční, že Iniciativa Chcípl pes bojuje dál. Plně podporujeme nápad, že jsou restaurace otevřeny členům politické strany, my sami jsme zveřejnili podobný právní rozbor, kdy podniky nejsou přístupné veřejnosti, ale jen odpůrcům vládních opatření. Že jsou proti vládou zaplacení nebo na vládu různě „přilepení“ právníci nás nepřekvapuje. Když si čteme vážně podivné názory, že je [naprosto v pořádku diskriminovat lidi](#) a vyrábět z nich **podřadné lidi** jen proto, že se nechtějí očkovat DOBROVOLNOU vakcínou (která ani nezajišťuje to, že nebudete přenašeč), je nám smutno z toho, do jaké sorty lidí nás naše právnícké řemeslo řadí. Vždycky jsme věděli, že právníci jsou vesměs strašná banda ([ony ty právnícké vtipy vypovídají mnohé](#)), to bylo jasné už za studií, ale to, co se děje v posledních měsících, to je k uzoufání. Měla jsem se líp učit a být radši veterinářka. To bych se aspoň nemusela tak moc stydět.

Zdroj: <https://stavbeznouze.cz/>